

**Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Луганська обласна державна адміністрація
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»**

**Інститут економіко-правових досліджень
НАН України (Луганська філія)**

**Інститут економіки промисловості НАН України (м. Донецьк)
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»**

Свіштовська господарча академія ім. Д. А. Ценова (м. Свіштов, Болгарія)

**Белгородський державний національний
дослідницький університет (м. Белгород, Росія)**

**Білоруський державний економічний
університет (м. Мінськ, Білорусь)**

Регіональний уряд Курдистану (м. Ербіль, Ірак)

**Присвячується 10-річчю кафедри маркетингу
Інституту економіки та бізнесу
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»**

**МАТЕРІАЛИ
IV Міжнародної
науково-практичної конференції**

**Бізнес та інновації
у сучасному світі**

**1-2 квітня 2013 року
м. Луганськ**

43. Гриненко А. М. Соціальна політика корпорації як основа її соціально-відповідальної діяльності	108
44. Гриценко С. І. Сталий розвиток економіки регіонів на основі транспортно-логістичних систем	111
45. Гудзь Ю. Ф. Основні підходи до формування стратегії зростання економічного потенціалу підприємства.....	115
46. Доленко Л. Х., Кононова М. О. Кластеризація як ключовий напрям підвищення інноваційного потенціалу регіону	118
47. Долотіна К. В. Проблеми сталого розвитку Луганського регіону	120
48. Дюбо О. М. Особливості побудови системи контролю економічної безпеки підприємств.....	122
49. Єрмакова А. О. Вплив особливостей діяльності борошномельних підприємств на оцінювання її економічної стійкості	124
50. Жучок Т. М. Основи оцінки управління ефективністю інноваційної діяльності та інноваційного потенціалу підприємства.....	127
51. Карпунцов М. В. Комплексне страхування ризиків діяльності підприємств торгівлі як інструмент забезпечення їх ризикостійкості	129
52. Ковальчук В. В., Яринчак О. П. Стимулювання енергозбереження та розвитку джерел альтернативної енергії в Україні.....	133
53. Кудріна О. Ю. До питання про перспективи промислової політики регіонів.....	136
54. Лисенко Ю. В., Радамовська І. В. Конкурентостійкість підприємства та її рівні.....	137
55. Литвинова О. Н. Математическое прогнозирование рисков в экономике.....	140
56. Ляшенко В. І., Колеснікова Г. В. Інституційне забезпечення взаємодії банківського та реального сектора економіки: регіональний аспект.....	143
57. Мардар Д. О. Необхідність використання інвестиційної стратегії для підвищення економічної активності підприємства.....	146
58. Медвідь В. Ю. Фінансові важелі механізму регулювання регіонального розвитку	148
59. Мелентьєв Д. Ю. Тіньові схеми роботи підприємств сфери міського регулярного пасажирського транспорту у невеликих містах.....	150
60. Петрова И. П. Эволюция партнерского взаимодействия государства и частного сектора	153
61. Пишкін А. І. Сучасні проблеми до трактування поняття «інноваційний потенціал регіону».....	157
62. Прищепя Н. П. Конкурентоспроможність потенціалу підприємства: сутність та рівні	159
63. Растворцева С. Н., Ларионова М. В., Тимошенко О. С. К вопросу о факторах концентрации экономической активности в регионе.....	162
64. Сиротинська Н. М. Особливості оцінювання ризиків інноваційних проектів.....	165
65. Стожок Л. Г. Роль соціального діалогу в забезпеченні конкурентоспроможності підприємства.....	168
66. Федорова С. В. Удосконалення діючих методів ціноутворення на підприємствах харчової промисловості.....	170
67. Фірсова С. М. Необхідність організації служби контролінгу на вітчизняних підприємствах.....	173

Література

1. Економіка підприємства : підручник / За ред. А.В.Шегди. – К.: Знання, 2006. – 614 с.
2. Лобова Н. В. Критерії економічної стійкості аграрних підприємств // Агросвіт. – 2010. – №10. – С.65 – 68.
3. Родионова В. Н. Организационно-экономическое обеспечение устойчивости производственной системы: монография / В. Н.Родионова, Д. М. Шотыло. – Воронеж: ГОУ ВПО «Воронежский государственный технический университет», 2010. – 185с.
4. Савицкая Г. В. Анализ хозяйственной деятельности предприятия: 4-е изд., перераб. и доп. – Минск: ООО «Новое знание», 2000. – 688 с.
5. Філімоненко О. С. Фінанси підприємств : навч. посібн. – К.: Кондор, 2005. – 400 с.
6. Шаціло Н. І. Економічна стійкість – перепона чи передумова розвитку? // Вісник Харківського НАУ ім. В. В.Докучаєва. Серія «Економіка АПК і природокористування». – 2009. – №14. – С.25 – 27.
7. Шиян Д. В. Фінансовий аналіз : навч. посіб. / Д. В. Шиян, Н. І. Строченко. – К.: Вид-во А.С.К., 2005. – 240 с.

УДК [338.24:330.341.1]-047.44

Т. М. Жучок,

асистент,

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

ОСНОВИ ОЦІНКИ УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах інтенсивного розвитку проблема раціонального використання наявних ресурсів стає ще більш актуальною, ніж необхідність застосування нових: тут зростання ефективності може забезпечуватися лише за рахунок виявлення й реалізації резервів. Вартісними результатом реалізації резерву, як відомо, є економія. Отже, у підвищенні ефективності економія відіграє основну роль, а витрати – вторинну. Таким чином, положення про пріоритетність економії повинно служити принциповою основою розробки системи управління ефективністю.

Інновація може бути розглянута як у динамічному, так і в статичному аспекті. В останньому випадку інновація представляється як кінцевий результат науково-виробничого циклу. Сьогодні розроблені та застосовуються методи кількісної та якісної оцінки внеску конкретних працівників у кінцевий результат у підвищенні ефективності підприємств і організацій.

В основу спільних підходів до оцінки інноваційних пропозицій в системі управління інноваційною діяльністю покладено методичні рекомендації ЮНЕСКО, державних і галузевих інститутів, а також вітчизняних і закордонних економістів, роботи яких мають пряме або непряме відношення до порушеної проблеми.

Оскільки інноваційний менеджмент передбачає поєднання різних функцій, кожна з яких спрямована на вирішення специфічних питань взаємодії між окремими учасниками інноваційного процесу, необхідне здійснення великого спектру конкретних заходів, які повинні бути спрямовані на впровадження у виробництво інновацій, що якісно відрізняються від аналогів і, отже, орієнтованих на їх відносну й абсолютну ефективність.

Основними принципами, які забезпечують ефективність управління інноваціями, слід уважати створення атмосфери, що стимулює пошук і освоєння нововведень; націленість усієї інноваційної діяльності на споживача; визначення пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, виходячи з цілей і завдань фірми; максимальне скорочення термінів розробки та впровадження інновацій, організацію роботи за ефективним принципом на основі паралельного вирішення інноваційних завдань; скорочення числа рівнів в управлінні з метою прискорення процесу «дослідження – виробництво – збут».

Паралельне вирішення конкретних задач, що забезпечують раціональний інноваційний менеджмент, дозволяє забезпечити максимальну ефективність інноваційного процесу в цілому. У той же час можуть бути вирішені й локальні інноваційні завдання, але за умови, що вони не суперечать ефективності проекту в цілому. Таким чином, при реалізації інновації повинні бути вирішені такі завдання: дослідження ринку для нових продуктів (потреби, ємність, переваги споживачів, вибір цільових сегментів ринку, стратегія просування товару до споживачів); прогнозування діяльності, характеру й стадії життєвого циклу нового продукту; визначення способів продажу нового продукту; дослідження кон'юнктури ринку ресурсів; здійснення комплексного аналізу витрат, цін, обсягів виробництва й продажів нового продукту; оцінка ефективності та планування інновації як інвестиційного продукту; аналіз ризиків, визначення методів їх мінімізації та страхування; вибір організаційної форми створення, освоєння й розміщення на ринку нового продукту.

У світовій та вітчизняній практиці існує кілька принципів оцінки інвестиційних проектів, які стали практично стандартизованими. Передусім проводиться попередній аналіз проекту, під час якого визначається реальність цілі проекту та її відповідність поточній і прогнозованій діяльності підприємства. Під час попереднього обстеження також визначаються ризики, пов'язані з проектом, наявність у організації необхідного досвіду для реалізації можливостей, які створюються проектом. На цій же стадії визначаються критерії, які можуть бути використані для оцінки інвестиційного проекту. Потім здійснюється оцінка доцільності реалізації інвестиційного проекту. Зазвичай оцінка виконується в три етапи: розрахунок вихідних показників за роками; розрахунок аналітичних коефіцієнтів; аналіз коефіцієнтів.

Основними показниками, які використовуються для порівняння різних інвестиційних проектів і вибору кращого з них, є показники очікуваного інтегрального ефекту (економічного на рівні національного господарства, комерційного на рівні окремої організації). Ці показники використовуються для обґрунтування раціональних розмірів і форм резервування та страхування.

Інноваційний потенціал, зрозуміло, має не кожне підприємство, незалежно від тривалості його функціонування, оскільки попит та пропозиція багато десятиліть перебували в межах, які практично не припускають широкого вибору виробленої продукції. Ринкові відносини різко змінюють ситуацію, яка спрямована на те, що пропозиція на ринку повинна задовольняти весь діапазон платоспроможного попиту.

Інноваційний потенціал сучасної організації передбачає міру готовності виконати завдання, що забезпечують досягнення поставленої інноваційної мети, тобто міру готовності до реалізації проекту або програми інноваційних стратегічних змін. Елементи внутрішнього середовища організації, що утворюють її виробничо-господарську систему, складають такі взаємопов'язані блоки: проектний, функціональний, ресурсний, організаційний, блок управління. Вибір

інноваційної стратегії залежить від стану інноваційного потенціалу фірми. Виходячи з цього, повинна здійснюватися певна операція оцінки інноваційного потенціалу.

Основні підходи до оцінки інноваційного потенціалу припускають два підходи оцінки внутрішнього середовища: детальний аналіз та діагностичний підхід. Детальний аналіз внутрішнього середовища та оцінки інноваційного потенціалу організації через велику трудомісткість проводиться рідко, в основному на стадії обґрунтування модернізації інноваційного проекту. Діагностичний підхід реалізується в аналізі та діагностиці стану підприємства за обмеженим та доступним як для внутрішніх, так і для зовнішніх аналітиків колом параметрів.

Інноваційний процес змушує компанії вдосконалювати різні сторони своєї діяльності, активно використовуючи при цьому інтелектуальний потенціал своїх співробітників. Однак, незважаючи на користь від упровадження корпоративних інноваційних систем, їх становлення стикається з певними труднощами. Шлях їх успішного подолання прямує через цілеспрямоване формування позитивного ставлення до змін у всіх зацікавлених осіб; вибудовування всіх етапів упровадження нового процесу; забезпечення необхідної підтримки сучасними інформаційними системами.

Таким чином, застосування в процесі функціонування сучасного підприємства розглянутих умов, принципів і параметрів оцінки ефективності управління інноваційною діяльністю та інноваційного потенціалу сприятиме успішному впровадженню корпоративних інноваційних систем і розробці перспективних інноваційних стратегій розвитку організацій.

УДК 65.012.34

М. В. Карпунцов,
здобувач,

Київський національний торговельно-економічний університет

КОМПЛЕКСНЕ СТРАХУВАННЯ РИЗИКІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТОРГІВЛІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ РИЗИКОСТІЙКОСТІ

З розвитком ринку роздрібної торгівлі зростає потреба підприємців у захисті свого бізнесу від випадкових неприємностей і непередбачених витрат. Із усіх методів управління ризиками (а відповідно й ризикостійкістю) страхування було й залишається найпривабливішим. Це обумовлює актуальність розробки проблематики комплексного страхування ризиків діяльності торговельних підприємств.

Сьогодні багато страхових компаній України пропонують торговельним підприємствам традиційні страхові продукти, які зможуть захистити їхнє майно, в т.ч. товарні запаси, вантажі, персонал, фінансові ресурси тощо. Проте інтерес до такого одиничного страхування є невисоким, оскільки торговельні підприємства прагнуть захистити себе не тільки від певних ризиків, а й забезпечити належну ризикостійкість усієї своєї діяльності.

Страхові компанії України пропонують і різноманітні корпоративні комплексні програми. Так, останнім часом з'являються програми страхування, що дають можливість комплексного страхування не тільки майна та відповідальності перед третіми особами, а також страхування на випадок перерв у бізнесі. За такими договорами можна застрахувати нерухоме та рухоме майно бізнесового